

การฟ้องกลั่นแกล้งในไทย

ปัญหาที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนยุคใหม่ต้องเผชิญ

“บลสี-พอลจี รักจงเจริญ” “เจริญ วัดอักษร” และ “เด่น คำเหลา” รายชื่อเหล่านี้คือหนึ่งใน “นักปกป้องสิทธิมนุษยชน” ซึ่งถูกคุกคาม ยุ่งเข้า กระกั้งถูกทำให้สูญหายไป โดยที่ไม่อาจหาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้ ในอดีตเหตุการณ์ เช่นนี้นักกิจกรรมที่เกิดขึ้นกับบรรดา “นักปกป้องสิทธิมนุษยชน” ที่ออกมาร่วมกับสื่อรัฐหรืออำนาจทุกทุน แต่ปัจจุบันรูปแบบของการคุกคามนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเริ่มเปลี่ยนไปจากการอุ้มหายหรือทำอันตราย แก่ชีวิตเป็นการ “ฟ้องคดี” เพื่อระงับการมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นในประเด็นสาธารณะมากขึ้น ซึ่งทำให้การเคลื่อนไหวเพื่อปกป้องสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเป็นไปอย่างยากลำบาก

นักปกป้องสิทธิมนุษยชนกับการถูกฟ้องกลั่นแกล้ง

การดำเนินคดีเชิงยุทธศาสตร์เพื่อระงับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ (Strategic Lawsuits Against Public Participation - SLAPP) อาจเรียกให้เข้าใจโดยง่ายว่า “การฟ้องกลั่นแกล้ง” หรือ “การฟ้องปิดปาก” เป็นรูปแบบการคุกคามที่เกิดแก่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนรูปแบบหนึ่งที่ถูกนำมาใช้มากขึ้นในสังคมไทย โดยหน่วยงานรัฐหรือทุนนักฟ้องดำเนินคดีเพื่อครอบคลุมความคิดเห็น การตรวจสอบ หรือการออกมายุ่งกับการต่อสู้ที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์

สาธารณะอันเป็นการกดดันให้ผู้ที่ถูกดำเนินคดีจำต้องระงับการเคลื่อนไหว

ในช่วงหลายปีมานี้ มีตัวอย่างการฟ้องคดีในลักษณะ SLAPP หรือการฟ้องกลั่นแกล้งที่เกิดขึ้นกับชาวบ้านนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย เช่น คดีเหมืองทินเนาคุหา ตำบลคุหาได้ อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา และคดีเหมืองทองคำวังสะพุง ตำบลเลขะหลวง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย โดย ส. รัตนมณี พลกล้า หมายความมุลนิศุนย์ข้อมูลழุชชน์ ผู้รับผิดชอบคดีทั้งสองเปิดเผยว่า การแก้กลังฟ้องกลับกันไปมามากและเป็นเรื่องปกติในคดีทั่วไป แต่สำหรับคดีที่เกี่ยวกับ

ภาพกลุ่มคนรักษ์บ้านเกิดกับการต่อสู้คดีเหมืองทองคำวังสะพุง จ.เลย

(อ่านต่อหน้า ๒)

มนสก์

ปัจจุบัน “นักปกป้องสิทธิมนุษยชน” หรือ Human Rights defenders ต้องถูกคุกคามในรูปแบบใหม่ ๆ ที่ต่างไปจากในอดีต กล่าวคือ จากเดิมมักถูกกดกั้นไม่ให้เคลื่อนไหวเพื่อปกป้องผลประโยชน์สาธารณะด้วยการถูกกลوبทำร้าย หรืออุ้มหายให้สาบสูญ เป็นการถูกฟ้องร้องดำเนินคดีเพื่อกลั่นแกล้งหรือ สกัดการเคลื่อนไหว ดังที่รู้จักกันว่า “การดำเนินคดีเชิงยุทธศาสตร์เพื่อระงับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ (SLAPP)” มุมมองสิทธิฉบับนี้ จึงขอนำเสนอเรื่องราวและตัวอย่างของคดีฟ้องกลั่นแกล้ง ในประเทศไทยจากมุมมองของนักกฎหมายและผู้แทนภาคประชาสังคม ตลอดจนแนวทางการแก้ไขปัญหา เชิงกฎหมายตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.)

ตามด้วยบทความให้ความรู้กรณีสิทธิของผู้ลี้ภัยที่ต้องได้รับความคุ้มครองตามอนุสัญญาฯ ด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัยของสหประชาติปีค.ศ. ๑๙๕๑ รวมทั้ง การรับมือกับปัญหาดังกล่าวของรัฐบาลไทย และข่าวสารที่นำเสนอจากต่างประเทศกรณีประเทศไทยอุดีอาระเบีย เตรียมผ่อนผันกฎหมายให้ผู้หยุงชาอุฯ สามารถเดินทางออกนอกประเทศเองได้ โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ชายในครอบครัว ซึ่งถือเป็นพัฒนาการที่ดีของสิทธิสตรีในโลกอาหารรับอีกกว่าหนึ่ง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

มนสก์

ปีที่ ๑๔ ฉบับที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.)

ประธานกรรมการ : นายวิส ตั้งสันต์

กรรมการ : นางวัตรสุดา จันกรดีย়ে

นางประกายรัตน์ พันธวงศ์

นางอังคณา นีละโพธิ์

นางเตือนใจ ดีเกศน์

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

เลขานุการ : นายไสว พล จริงจิต

รองเลขานุการ : นายบุญเกื้อ สมนึก

นางสาวรุตยา กอบศรีกาญจน์

นางสาวอัจฉรา วายากรุ

“มนสก์” เป็นจดหมายทั่วของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จัดทำเพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลทั่วสารที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน การนำข้อความหรือเรื่องราวบางส่วนหรือกิจกรรมไปเผยแพร่โดยอ้างถึงแหล่งข้อมูล

ขอเชิญชวนผู้สนใจส่งบทความเพื่อพิจารณาตัดพิมพ์ในจดหมายทั่ว “มนสก์” ได้ตลอดทั้งปี ก็มีเรื่องที่ได้รับการพิจารณาตัดพิมพ์ ขอสงวนสิทธิ์ในการปรับปรุงข้อความเพื่อความเหมาะสม

บทความ/ข้อความ หรือความคิดเห็นใด ๆ ที่ปรากฏอยู่ในจดหมายทั่ว “มนสก์” เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กลางบรรณาธิการไม่ได้เป็นต้องเห็นพ้องด้วย

การแก้กลังฟ้องนักปกป้องสิทธิมนุษยชน คดีเหมืองหินเขากุหา อาจถือได้ว่าเป็นคดีแรกในไทยที่ชุมชนลุกมาต่อสู้เพื่อปกป้องสิทธิของชุมชนแล้วถูกแก้กลังฟ้อง จึงฟ้องกลับกระทั้งชนะคดี เหตุการณ์ดังกล่าวเริ่มต้น เมื่อปี ๒๕๔๘ โดยบริษัทผู้ประกอบกิจการเหมืองหินและโรงโน้มหินบริเวณเขากุหา มีการระเบิดหินทุกวัน เป็นเหตุให้บ้านเรือนของชาวบ้านที่อยู่บริเวณโดยรอบได้รับความเสียหาย จากการระเบิดหินทุกวัน บ้านเรือนของชาวบ้าน ทั้งฝุ่นละอองที่เกิดขึ้นจากการระเบิด ยังส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของชาวบ้าน ชาวบ้านจำนวนหนึ่งจึงได้ทำหนังสือ ร้องเรียนไปยังนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่บริษัทได้ดำเนินการขออนุญาต ต่ออายุประมาณบัตรทำเหมืองแต่ยังไม่ได้รับอนุญาต จึงนำเหตุจากการทำหนังสือร้องเรียน ของชาวบ้านมาฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานหมิ่นประมาท ทำให้บริษัทเสื่อมเสียชื่อเสียง และอ้างว่า การร้องเรียนนี้เป็นเหตุให้บริษัทไม่ได้รับการต่อใบอนุญาตในการประกอบกิจการ โดยฟ้องชาวบ้านจำนวน ๘ คน เป็นเงิน ๖๐ ล้านบาท อ้างเรื่องคดี ชาวบ้านได้ฟ้องแพ้ไปในคดีและภายหลังบริษัทได้

ถอนฟ้อง ชาวบ้านจึงฟ้องกลับ โดยระบุว่าการฟ้องของบริษัท เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต เนื่องจากบริษัทรู้อยู่แล้วว่าข้อเท็จจริง ที่เกิดขึ้นในหนังสือร้องเรียนเป็นเรื่องจริง ชาวบ้านไม่ได้มีเจตนา ที่จะทำให้บริษัทเกิดความเสียหาย แต่เป็นการร้องเรียนเพื่อให้ เกิดการแก้ไขปัญหา กระทั้งปี ๒๕๕๗ ศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ บริษัทชดเชยค่าเสียหายให้แก่ชาวบ้าน โดยรวมถึงค่าเสียหาย ทางจิตจากการอยู่อย่างไม่สงบ เพราะความหวาดระแวงอันเกิด จากสิ่งของตกล่นเข้าไปในบ้าน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและ พานิชย์ มาตรา ๔๖๒ วรคหนึ่ง ด้วย

อีกด้านอย่างหนึ่งของการฟ้องกลับแก้ลัง คือ คดีเมือง ทองคำวังสะพุง คดีนี้เกิดจากการที่ชาวบ้าน “กลุ่มคนรักบ้านเกิด” ในหมู่บ้านรอบพื้นที่การทำกิจกรรมเหมืองแร่หงส์ร่อง ได้รับผลกระทบทางสุขภาพและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก โดย ความเสียหายที่เกิดขึ้นไม่ได้รับการฟื้นฟูแก้ไข จึงได้ร่วมกันจัดทำ ป้ายและซุ่มประทุมทางเข้าหมู่บ้านที่มีข้อความเข่นว่า “หมู่บ้านนี้ ไม่เอามาเมือง” “ปิดเหมืองฟื้นฟู” เพื่อเรียกร้องและแสดงออก ว่าต้องการให้มีการฟื้นฟูเยียวยาชาวบ้านผู้ได้รับผลกระทบ จากการทำเหมืองทองคำ เมื่อปี ๒๕๕๘ บริษัทผู้ประกอบกิจการ จึงฟ้องเรียกค่าเสียหายจากชาวบ้าน ๖ คน เป็นจำนวนเงิน ๕๐ ล้านบาท โดยระบุว่าการติดป้ายดังกล่าวทำให้บริษัทซึ่งเป็น บริษัทในตลาดหลักทรัพย์ได้รับความเสียหาย กระทบต่อความ น่าเชื่อถือ ซึ่งภายหลังศาลมีคำพิพากษาฟ้องโดยวินิจฉัยว่า การกระทำการของชาวบ้านเป็นการใช้สิทธิในการเรียกร้องและแสดง ความเห็นโดยสุจริต ไม่ได้มุ่งหมายให้เกิดความเสียหายแก่บริษัท ชาวบ้านจึงตัดสินใจฟ้องเรียกค่าเสียหายกลับจากการที่บริษัท มากลังฟ้อง โดยศาลงั้นหัวด้วยมีคำพิพากษาในคดีที่ชาวบ้าน ฟ้องกลับ (คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๐๕/๒๕๖๑) เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๑ ว่า

“แม้การใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลเป็นสิทธิที่กฎหมาย ให้อำนาจไว้ก็ตาม แต่หากเป็นการใช้สิทธิทางศาลที่มีความ มุ่งหมายหรือเจตนาให้บุคคลอื่นได้รับความเสียหาย โดยอาศัย ศาลเป็นเครื่องมือกำบังแก้ลังกล่าวหาบุคคลอื่นอันเป็นการใช้ สิทธิโดยไม่สุจริตแล้ว ย่อมเป็นการกระทำล้มเหลว...”

โดยศาลระบุว่า การใช้สิทธิของบริษัทฟ้องร้องเรียก ค่าเสียหายจากชาวบ้านทั้ง ๖ คน เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต เป็นการ ใช้สิทธิซึ่งมีแต่จะให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น อันเป็นการ กระทำล้มเหลว ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๔๙ ประกอบมาตรา ๒๔๐ ศาลมีคำสั่งให้บริษัทชดใช้ค่าเสียหาย ต่อชื่อเสียงและค่าเสียหายจากการเสียสุขภาพจิต รวมทั้งค่าเสียหาย จากการต้องเข้าต่อสู้คดี เช่น ค่าขาดรายได้จากการทำงานค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปศาล เป็นจำนวนเงินคนละ ๑๗๐,๐๐๐ บาท

คดีดังกล่าวจึงนับเป็นอีกความก้าวหน้าที่น่าสนใจในคดีพิพากษา ของศาลที่มองเห็นถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการที่กลุ่มนักปักป้อง สิทธิมนุษยชนถูกฟ้องกลับแก้ลัง

อย่างไรก็ตาม ยังมีอีกหลายกรณีที่นักปักป้องสิทธิมนุษยชน ถูกฟ้องกลับแก้ลังจากการเรียกร้องความเป็นธรรมในกิจการ/โครงการพัฒนาของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับสัมปทานจากรัฐ และ ไม่ได้รับการเยียวยา เช่นสองคดีตัวอย่างข้างต้น โดย ส. รัตนമณี ระบุว่า การฟ้องกลับเพื่อที่จะเรียกค่าเสียหายจากการถูก แก้ลังฟ้อง ไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับชาวบ้านที่ว่าไป ที่ขาดทุนทรัพย์ ต้องทำมาหากิน และขาดคนให้คำปรึกษา เนื่องจากการฟ้องร้องคดี ในศาลต้องใช้ต้นทุนและเวลา多く การฟ้องกลับจากการถูกฟ้อง กลับแก้ลัง แม้จะทำให้ผู้กลับแก้ลังได้รับบทเรียน แต่ก็เป็นเพียง การแก้ปัญหารายกรณี และไม่ใช่วิธีการแก้ปัญหาการฟ้อง กลับแก้ลังที่ยั่งยืนการ...

กฎหมายกับการป้องกันบีบแก้ลังฟ้อง

การฟ้องกลับแก้ลังโดยอาศัยกระบวนการยุติธรรมเป็น เครื่องมือ เป็นหนึ่งในประเด็นสำคัญที่ภาคประชาชนในเวลานี้ ให้ความสนใจและมุ่งให้เกิดการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุเชิงโครงสร้าง คือ การแก้ไขกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะและมาตรการ ในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ (กสн.) ที่ สม ๐๐๐๙/๑๐๘ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ที่ระบุถึงการคุ้มครองนักปักป้องสิทธิมนุษยชนข้อหนึ่งว่า

“คณะกรรมการร่วมกับคณะกรรมการปฏิรูปประเทศ ด้านกระบวนการยุติธรรม และรัฐสภา ควรดำเนินเพื่อให้มี กฎหมายที่มีเนื้อหาในการป้องกันและปัญหาการฟ้องคดี โดยไม่สุจริต หรือเพ้อกลับแก้ลัง เพื่อป้องกันการดำเนินคดี เชิงยุทธศาสตร์เพื่อรองรับการมีส่วนร่วมในกิจการสารานะ ของประชาชน (Anti – SLAPPs Law)”

สำหรับแนวทางการป้องกันการฟ้องกลับแก้ลังในคดี อาญาที่ผ่านมา มีข้อเสนอจากสำนักงานศาลยุติธรรมให้แก่ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อป้องกันการใช้สิทธิ ฟ้องคดีอาญาโดยมีเจตนาไม่สุจริต โดยกำหนดวิธีการป้องกัน การแก้ลังฟ้องคดีอาญาไว้ในมาตรา ๑๖๑/๑ ซึ่งบัญญัติว่า “ในกรณี ที่รายงานเป็นโจทก์ ก่อนนัดไต่สวนมูลฟ้อง หากความประภูมต่อ ศาลเองหรือมีพยานหลักฐานที่ศาลเรียกมาว่า โจทก์ใช้สิทธิฟ้อง คดีโดยไม่สุจริตหรือโดยบิดเบือนข้อเท็จจริง เพื่อกลับแก้ลังหรือ เอาเปรียบจำเลยหรือโดยมุ่งหวังผลอย่างอื่นยิ่งกว่าผลประโยชน์ ที่พึงได้โดยชอบ ศาลจะมีคำสั่งไม่ประทับฟ้องนั้นก็ได้ และห้าม โจทก์ยื่นฟ้องคดีนั้นอีก”

ขณะที่รองศาสตราจารย์ ดร. ปักป้อง ศรีสนิท รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการสังคม คณะนิติศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้แสดงความคิดเห็นต่อมาตรการคุ้มครองนักปักป้องสิทธิมนุษยชน ในเวทีการประชุมศูนย์เชิงนโยบาย “ผู้หญิงนักปักป้องสิทธิมนุษยชน” ประจำปี ๒๕๖๒ จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ว่า ในคดีอาญาที่นักปักป้องสิทธิมนุษยชนถูกกลั่นแกล้งฟ้องฐานหมิ่นประมาท ยังมีทางออกของกฎหมายที่จะช่วยเหลือได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๙๙ (๓) ซึ่งให้หลักว่า ผู้ใดแสดงความคิดเห็นหรือข้อความโดยสุจริต ด้วยด้วยความเป็นธรรม อันเป็นวิสัยของประชาชนย่อมกระทำ หากเพื่อประโยชน์สาธารณะให้ถือว่า “ไม่ความผิดฐานหมิ่นประมาท”

นอกจากนี้ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ที่ผ่านมา ได้มีการบังคับใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖๔/๑ ที่แก้ไขใหม่ โดยมีหลักสำคัญที่เปลี่ยนไปคือ จากเดิมในขั้นไต่สวนมูลฟ้อง ศาลจะฟังพยานหลักฐานจากฝ่ายโจทก์ฝ่ายเดียว โดยจำเลยไม่สามารถแต่งข้อเท็จจริงและนำพยานหลักฐานขึ้นต่อสู้ได้ ซึ่งเมื่อศาลมีคำประพันธ์รับฟ้อง และมีการออกหมายจับ จำเลยจะต้องรอประกันตัวในภายหลัง แต่กฎหมายใหม่แก้ไข มาตราดังกล่าวให้ในขั้นไต่สวนมูลฟ้องโจทก์และจำเลยสามารถแต่งข้อเท็จจริงและยื่นพยานหลักฐานได้ เช่นเดียวกัน ตามมาตรา นี้ หากเป็นกรณีที่นักปักป้องสิทธิมนุษยชนที่ถูกฟ้องร้องเป็นจำเลย ฐานหมิ่นประมาท ก็สามารถต่อสู้ได้ดังแต่ขั้นไต่สวนมูลฟ้องว่า ความเห็นหรือข้อมูลที่ได้แสดงต่อสาธารณะเป็นไปโดยสุจริต เพื่อประโยชน์สาธารณะ ตามหลักประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๙๙ (๓) และขอให้ศาลยกฟ้องได้ ซึ่งจะเป็นทางออกหนึ่งในการคุ้มครองนักปักป้องสิทธิมนุษยชนตามกลไกของกฎหมาย

อย่างไรก็ตี ส.รัตนณี มองว่า ข้อเสนอแนะและการแก้ไขกฎหมายอาญาที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการระงับยับยั้งการฟ้องกลั่นแกล้งเมื่อถึงขั้นศาลเท่านั้น แต่ในกรณีที่โจทก์ซึ่งเป็นเอกชนหรือหน่วยงานรัฐ ได้เข้าการแจ้งความต่อตำรวจให้ดำเนินคดีแก่นักปักป้องสิทธิมนุษยชน ซึ่งตำรวจจะส่งสำนวนให้อยู่การพิจารณาสั่งฟ้องต่อศาลต่อไปนั้น กฎหมายยังไม่อนาจจะงับยับยั้งกระบวนการฟ้องกลั่นแกล้งตั้งแต่ขั้นต้นนี้ได้ ทำให้ชาวบ้านที่ถูกฟ้องกลั่นแกล้งในหลายกรณีต้องเสียค่าใช้จ่ายและเสียเวลาในการทำมาหากินเพื่อเดินทางไปรายงานตัวต่ออัยการปอยครั้ง จนกว่าอัยการจะสั่งฟ้องต่อศาล ซึ่งใช้เวลานานหลายเดือนหรือ

บางกรณีนานหลายปี ทั้งหมดนี้ล้วนส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตอย่างปกติสุขของผู้ถูกฟ้องกลั่นแกล้งทั้งสิ้น ดังนั้น นอกจากการแก้ไขกฎหมายบางมาตร้าแล้วจึงควรออกกฎหมายเพื่อป้องกันการฟ้องกลั่นแกล้ง หรือ Anti - SLAPP Law เป็นการเฉพาะเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้มีเจตนาไม่สุจริตใช้กระบวนการศาลเป็นเครื่องมือกลั่นแกล้งประชาชน โดยควรจะต้องคุ้มครองและป้องกันการฟ้องกลั่นแกล้งทั้งในทางแพ่งและอาญา ตั้งแต่ขั้นอัยการไปจนถึงชั้นศาล และครอบคลุมหลายรูปแบบบริการของการแก้กลังฟ้อง เช่น การแก้กลังฟ้องฐานหมิ่นประมาทด้วยการโฆษณาผ่านสื่อออนไลน์ ซึ่งที่ผ่านมาในคดีของชาวบ้านเมืองทองคำวังสะพุง จังหวัดเลย เคยถูกแก้กลังฟ้องใกล้ถึงศาลจังหวัดภูเก็ต และศาลจังหวัดแม่สอด โดยโจทก์อ้างว่าเห็นข้อความ ณ จังหวัดดังกล่าวที่ต้นไปยื่นฟ้องทำให้ชาวบ้านต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินไปต่อสู้ดีจำนวนมาก

ความไม่เป็นธรรมทางสังคมท้ายกรณีดังกล่าว ได้จากความกล้าหาญในการกลุกขึ้นมาเรียกร้อง และตรวจสอบกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อสาธารณะของบรรดาคนปักป้องสิทธิมนุษยชน ซึ่งอาจเป็นเพียงชาวบ้านธรรมดา นักสื่อสารมวลชน ไปจนถึงนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิ การใช้กฎหมายเพื่อกลั่นแกล้ง สถาดกัน หรือทำลายบุคคลเหล่านั้นที่ต่อสู้เพื่อสิทธิเสรีภาพและประโยชน์สาธารณะของประชาชน จึงเป็นการกระทำที่ไม่ควรให้เกิดขึ้นในสังคมที่ต้องการความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน

*หมายเหตุ – บทความนี้เป็นผลงานสืบเนื่องจากการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การส่งเสริมความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน สำหรับสื่อมวลชน” ร่วมจัดโดย สถาบันเอกอัครราชทูตอังกฤษประจำประเทศไทย สถาการแหังสื่อพิมพ์แห่งชาติ สถาบันอิศรา มูลนิพัฒนาสื่อมวลชนแห่งประเทศไทย แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชันแนลประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๑ เขียนโดย นางสาววสิ ภูเต็มเกียรตินักวิชาการสิทธิมนุษยชนปฏิบัติการ

เอกสารอ้างอิง

- ข้อเสนอแนะและมาตรการในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรณีการคุ้มครองนักปักป้องสิทธิมนุษยชน ที่ สม ๐๐๐๘/๑๐๘ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑
- คำพิพากษาศาลจังหวัดเลย คดีหมายเลขคดีที่ ๖๐๓/๒๕๕๙ คดีเมืองทองคำจังหวัดเลย
- คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๒๖๖๘/๒๕๕๗ คดีเมืองที่นินขาดุaha จังหวัดสงขลา
- ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- ประมวลกฎหมายอาญา

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ขอเชิญชวนสมัครหรือเสนอชื่อบุคคลและองค์กรที่มีผลงานดีเด่น
ด้านการส่งเสริม ปกป้องและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ประจำปี ๒๕๖๒

เนื่องในโอกาสวันสิทธิมนุษยชนสากล ๑๐ ธันวาคม ประจำปี ๒๕๖๒ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสธ.) ขอเชิญชวนสมัครหรือเสนอชื่อบุคคลและองค์การเข้ารับการคัดเลือกเพื่อรับรางวัลบุคคลและองค์กรที่มีผลงานดีเด่นด้านการส่งเสริม ปกป้อง และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ประจำปี ๒๕๖๒ เพื่อยกย่อง เชิดชู และประ賛การเกียรติคุณบุคคลและองค์กรที่อุทิศตนปฏิบัติงานด้านสิทธิมนุษยชนให้ลังกawi ตลอดจนเพื่อเผยแพร่ประวัติผลงานให้เป็นแบบอย่างและเป็นแรงบันดาลใจแก่บุคคลหรือองค์กรอื่นในสังคม รวมทั้งเพื่อรำงคกให้ประชาชนตระหนักรถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชนเพิ่มขึ้น

คุณสมบัติของบุคคลหรือองค์กรที่เข้ารับการคัดเลือก

๑. เป็นบุคคลหรือองค์กรที่มีผลงานด้านสิทธิมนุษยชนภายใต้กรอบสิทธิมนุษยชนอย่างโดยย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้
    - ๑.๑) มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในการส่งเสริม ปกป้องและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน มีความมุ่งมั่นในการทำงาน แม้ต้องเผชิญกับความเสียง และความยากลำบาก ทั้งนี้ การดำเนินการส่งเสริม ปกป้องและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนดังกล่าว ต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
    - ๑.๒) มีผลการดำเนินงานด้านสิทธิมนุษยชนดีเด่นเป็นรูปธรรม อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการส่งเสริม ปกป้อง และคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ต่อชุมชน จนสามารถถือเป็นแบบอย่างที่ดีอุบคคลและองค์กรอื่น ๆ ในสังคม
    - ๑.๓) มีผลการดำเนินงานในการสร้างองค์ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนแก่ชุมชนและสังคม
    - ๑.๔) มีการดำเนินงานด้านการตรวจสอบสิทธิมนุษยชนที่แสดงให้เห็นถึงบทบาทต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
  ๒. เป็นบุคคลหรือองค์กรที่ไม่เคยได้รับรางวัลนี้ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามก่อน
- ทั้งนี้ ผู้ไม่มีสิทธิสมัครหรือได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการคัดเลือก ได้แก่ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ บุคคลที่ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

รางวัลที่ได้รับ

บุคคลและองค์กรที่ได้รับการคัดเลือก จะได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณและเงินรางวัล ๆ ลacs ๒๕,๐๐๐ บาท (สองหมื่นห้าพันบาทถ้วน) รวม ๗ รางวัล โดยแบ่งประเภทรางวัลเป็น ๗ ด้าน ดังนี้

ด้านที่ ๑ สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ด้านที่ ๒ สิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมือง

ด้านที่ ๓ สิทธิเด็ก

ด้านที่ ๔ การขัดการเลือกปฏิบัติตัวโดยเหตุแห่งความแตกต่างทางเพศ

ด้านที่ ๕ การขัดการเลือกปฏิบัติทางชาติพันธุ์และสถานะบุคคล

ด้านที่ ๖ การต่อต้านการทรมาน และการปฏิบัติหน่องโถเย็นที่โหดร้าย

ด้านที่ ๗ สิทธิในการเรียนรู้สู่สุขวัย

หมายเหตุ รางวัลแต่ละด้านสามารถสมัครหรือเสนอชื่อได้ทั้งบุคคลและองค์กร ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรพัฒนาเอกชน

ยื่นใบสมัครและรับการเสนอชื่อตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๒ จนถึงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๒

จัดส่งใบสมัคร/เสนอชื่อ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ทางช่องทางใดช่องทางหนึ่ง ดังนี้

- (๑) ส่งด้วยตนเอง ในวันและเวลาราชการ (๐๘.๓๐ – ๑๖.๓๐ น.) ที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สำนักส่งเสริมการตรวจสอบสิทธิมนุษยชน ศูนย์ยุทธศาสตร์และประเมินผลฯ อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๖ ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ โดยถือวันที่หน่วยงานลงรับเรื่องเป็นสำคัญ
- (๒) ส่งทางไปรษณีย์ โดยนับวันประทับตราไปรษณีย์ต้นทาง ไปที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สำนักส่งเสริมการตรวจสอบสิทธิมนุษยชน ศูนย์ยุทธศาสตร์และประเมินผลฯ อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๖ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐
(สมัคร/เสนอชื่อบุคคลหรือองค์กรดีเด่น)
- (๓) ส่งทางอีเมล chamaree@nhrc.or.th ภายในเวลา ๑๗.๐๐ น. ของวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๒

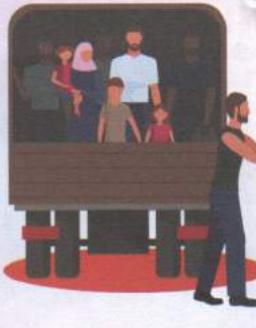
ดูรายละเอียดการสมัครหรือเสนอชื่อและดาวน์โหลดใบสมัคร/เสนอชื่อได้ที่

เว็บไซต์ www.nhrc.or.th สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทร. ๐ ๒๑๙๑ ๓๓๓๐, ๐ ๒๑๙๑ ๓๓๓๑

ดาวน์โหลดใบสมัคร

“ผู้ลึก” พื้นหลังนีกายนตราย
ที่ต้องได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต

นิภาวรรณ แก้วแสนทิพย์

นักวิชาการสิทธิมนุษยชนปฏิบัติการ

ปัจจุบันหลายประเทศก่อตั้งองค์กรกำลังเพื่อสนับสนุนกับภัยความขัดแย้ง การสู้รบ การเมือง ความรุนแรง ความทิ้งโภย หรือความยากจน ทำให้เกิดปรากฏการณ์การหลบหนีเหลื่อมองผู้คนจำนวนมากที่อพยพลี้ภัยเพื่อแสวงหาชีวิตที่ดีกว่า ในประเทศอื่น ซึ่งแต่ละประเทศมีมาตรการในการจัดการกับกลุ่มคนเหล่านี้แตกต่างกันไปตามกฎหมายของประเทศตน แต่หากพูดถึงสิกอร์นบุษยชนก่อตั้งไปปั้นน์ ปฏิญญาสาがらว่าด้วยสิกอร์นบุษยชน ข้อ ๑๒ ระบุว่าทุกคนมีสิทธิ์ที่จะแสวงหาและอาศัยในประเทศอื่นเพื่อหลีกภัยจากการไล่ล่าหรือกำรา)y

พูลี้กัยคืออะไร ? และได้รับการคุ้มครองอย่างไรบ้าง?

สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (United Nations High Commissioner for Refugee : UNHCR) ระบุว่า “ผู้ลี้ภัย” หมายถึง บุคคลที่จำเป็นต้องทิ้งประเทศบ้านเกิดของตนเอง เนื่องจากความหวาดกลัวการถูกประทัดประหาร หรือได้รับการคุกคามต่อชีวิต “อนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัย” ป.ศ. ๑๙๕๑ ให้คำนิยามและความหมายของสถานภาพผู้ลี้ภัยว่า “ผู้ลี้ภัย” หมายถึง บุคคลที่จำเป็นต้องทิ้งประเทศบ้านเกิดของตนเอง เนื่องจากความหวาดกลัวการถูกประทัดประหารหรือได้รับการคุกคาม ต่อชีวิตเนื่องจากสาเหตุข้อหนึ่งข้อใด เช่น เอื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ สมาชิกภาพในกลุ่มทางสังคม สมาชิกภาพในกลุ่มความคิดทางการเมือง และในมาตรา ๓๓ ของอนุสัญญาดังกล่าวกำหนด ห้ามไม่ให้รัฐภาคีขับไล่หรือส่งกลับ (ผลักดัน) ผู้ลี้ภัยให้กลับสู่อันตราย ที่อาจเกิดขึ้นในดินแดนของตน

ในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง กลุ่มคนเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับการคุ้มครอง เนื่องจากเป็นกลุ่มเสี่ยงที่ต้องเผชิญกับอันตรายถึงชีวิต การซ้อมทรมาน การอุ้มหาย การขุดริดแรงงาน ความอดอย่างหรือ การเผชิญอันตรายระหว่างการเดินทางไม่ว่าจะเป็นทางบกหรือทางน้ำ และการถูกแสงไฟผลประโยชน์จากการค้ามนุษย์ หรือขบวนการค้ายาเสพติด อันเนื่องมาจากการถูกหลอกลวงหรือความบินยอม เพราะความท้าทายกลัวที่จะถูกทำร้ายหรือทำให้เสียชีวิต หากยังจำกัดอยู่ในประเทศของตน

ประเทศไทยกับประเด็นผู้ลี้ภัย

แม้ประเทศไทยยังไม่ได้เป็นภาคีอนุสัญญาฯด้วยผู้ถือภัยของสหประชาชาติ ป.ค.ศ. ๑๙๕๑ และไม่มีกฎหมายรับรองสถานภาพของผู้อพยพ ทำให้ผู้ถือภัยต้องถูกกล่าวเป็นคนเหลบหนีเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย โดยในหลายกรณีรัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมเบื้องต้น เช่น การจัดหน้าและอาหารก่อนที่จะมีการผลักดันออกนอกประเทศไทยเนื่องด้วยข้อจำกัดด้านความมั่นคง แต่รัฐบาลก็ได้ประสานงานร่วมกับ UNHCR ในการเข้ามาดำเนินการช่วยเหลือผู้ถือภัยที่พักพิงชั่วคราวอยู่ในประเทศไทยก่อนส่งต่อไปยังประเทศที่สาม รวมทั้งมีการผ่อนปรนให้ผู้หนีภัยการสูรูบจากประเทศไทยเมียนมาอาศัยอยู่ในประเทศไทย ในพื้นที่พักพิงชั่วคราว ๙ แห่ง ใน ๔ จังหวัดได้แก่ แม่ส่องสอน ตาก กาญจนบุรี และราชบุรี โดยข้อมูลในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๒ ของ UNHCR ระบุว่ามีผู้อพยพอาศัยในศูนย์พักพิงจำนวน ๘๕,๖๔๑ คน ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อย ชาวกะเหรี่ยง และกะเหรี่ยงแดงจากประเทศไทยเมียนมา

ทั้งนี้จากการรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ประจำปี ๒๕๖๑ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ระบุว่า จากสถานการณ์ทางการเมืองในประเทศไทยมีผู้เสียชีวิตจากการต่อสู้ ทำให้สามารถส่งผู้หนีภัยที่สมควรจากกลับประเทศไทยเมียนมาได้ครั้งแรกเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๕ และครั้งที่สองเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๑ รวมทั้งได้มีข้อเสนอแนะให้รัฐบาลไทยร่วมมือกับรัฐบาลประเทศไทยเมียนมา UNHCR และองค์กรระหว่างประเทศในการให้ข้อมูลและเตรียมความพร้อมแก่ผู้หนีภัยที่ต้องการกลับประเทศไทยด้วยความสมัครใจ เพื่อให้ได้รับการปกป้องและคุ้มครองความปลอดภัยอย่างถึงที่สุด นอกจากนี้ยังมีผู้ลี้ภัย/ผู้แสวงหาที่พักพิงที่อาศัยในเขตเมืองอีกจำนวนหนึ่งที่ได้รับรองสถานะผู้ลี้ภัยจาก UNHCR หรืออยู่ระหว่างการขอสถานะ ซึ่งปัจจุบันรัฐบาลไทยได้มีความพยายามทามาตรการช่วยเหลือ โดยล่าสุดมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๐ ให้มีกลไกคัดกรองผู้ลี้ภัยและทามาตรการในการแก้ไขปัญหาและคุ้มครองตามหลักการสิทธิมนุษยชน

แม้แต่ละประเทศจะมีกฎหมายหรือแนวทางในการดำเนินการต่อผู้ลักทรัพย์ที่แตกต่างกัน แต่สิ่งหนึ่งที่ควรตระหนักร่วมกันคือการให้ความสำคัญกับ “ความเป็นมนุษย์” ที่ต่างมีสิทธิเข้าพื้นฐานอันควรได้รับการคุ้มครองชีวิตให้อยู่รอดปลอดภัยภายใต้หลักสิทธิมนุษยชน

- ราชบูรณะผลการประชุมนิติสภานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยปี ๒๕๖๑, คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, ๒๖๖๑。
  - สำนักงานข้าราชการใหญ่ผู้อพยพแห่งสหประชาชาติ, ๒๖๖๒. ลื้อหันจาก www.unhcr.or.th
  - อุบัติภัยฯว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัย ป.ศ. ๒๕๖๓
  - การประเมินสิทธิมนุษยชนของไทยสู่แนวทางการให้กลับคืนฐานแบบไปกลับคืนชาติ, สำนักงานเลขานุการสภาคุ้มแพนราษฎร์,

ภาพกิจกรรม

กสม. จัดพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณเพื่อเป็นข้าราชการที่ดี
เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ นายวัสดิ์ ติงสมิติ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นางประกายรัตน์ ตันธีรังสรรค์ นางเตือนใจ ดีเกศน์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นายโสพล จริงจิตร เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นายบุญเกื้อ สมนึก นางสารสูตร ภกบศิริกาญจน์ และนางสาวอัจฉรา ฉายากุล รองเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่วมพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณเพื่อเป็นข้าราชการที่ดีและพลังของแผ่นดิน เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๒ เพื่อร่วมกันแสดงความจงรักภักดี และน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีต่อสักนิกราชวิทยา และเพื่อเป็นการปลูกฝังอุดมการณ์ให้เจ้าหน้าที่ทุกคนมีจิตสำนึกทัศนคติ และอุทิศกายในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์สุขของประเทศไทยและประชาชน ณ ลานอนุกฤษณ์ ชั้น ๖ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กสม. หารือความร่วมมือกับผู้แทนไทยใน AICHR ॥๙:
ACWC เรื่องสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๒ นายวัสดิ์ ติงสมิติ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นางอัจฉรา จันทร์ดีย়ং นางประกายรัตน์ ตันธีรังสรรค์ นางอังคณา นีลไพบูลย์ และนางเตือนใจ ดีเกศน์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมด้วยคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สำนักงาน ประชุมหารือร่วมกับ ศาสตราจารย์ ดร. ออมรา พงศ์พาพิชญ์ ผู้แทนไทยในคณะกรรมการการระหว่างรัฐบาลอาเซียน ว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (ASEAN Intergovernmental Commission on Human Rights - AICHR) นายวันชัย รุจรวงศ์ ผู้แทนไทย ด้านสิทธิเด็ก และ ดร. รัชดา ไชยคุปต์ ผู้แทนไทยด้านสิทธิเด็ก ในคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเด็ก และสิทธิเด็ก (ASEAN Commission on the Promotion and Protection of the Rights of Women and Children - ACWC) เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาสิทธิมนุษยชนข้ามพรมแดนตลอดจนแนวทางการแก้ไขปัญหาร่วมกันในระดับอาเซียน ณ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กสม. จัดงานครบรอบวันสถาปนาองค์กรคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ปีที่ ๑๗

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๒ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จัดงานครบรอบวันสถาปนาองค์กรคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ซึ่งตรงกับวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ของทุกปีและในปีนี้เป็นวันครบรอบปีที่ ๑๗ โดยในช่วงเช้า นายวัสดิ์ ติงสมิติ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ นางอัจฉรา จันทร์ดีย়ং นางประกายรัตน์ ตันธีรังสรรค์ และนางเตือนใจ ดีเกศน์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมด้วยคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สำนักงานฯ ร่วมสักการะศาลพระพรหม จากนั้นให้การต้อนรับและถ่ายภาพที่รัฐลีกับแขกผู้มีเกียรติจากหน่วยงานและภาคส่วนต่าง ๆ ที่มาร่วมแสดงความยินดี ณ บริเวณลานอนุกฤษณ์ ชั้น ๖ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงาน กสม. จัดสัมมนาวิชาการสถานการณ์สิทธิมนุษยชนประจำเดือนการพัฒนาฯเบียงเศรษฐกิจ ภาคตะวันออก

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๒ นางประกายรัตน์ ตันธีรังสรรค์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นประธานการสัมมนาวิชาการ หัวข้อ “สถานการณ์สิทธิมนุษยชนในพื้นที่ภาคตะวันออก : โครงการพัฒนาฯเบียงเศรษฐกิจ ภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC)” ร่วมจัดโดย สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สุนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชน ภาคตะวันออก และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยมีตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความรู้และสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิในการพัฒนาและการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมถึงแลกเปลี่ยนและให้ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาสิทธิมนุษยชนในพื้นที่ ณ โรงแรมไอยรา แกรนด์ พัทยาใต้ จังหวัดชลบุรี

ซาอุดิอาระเบียเตรียมแก้กฎหมาย ให้ผู้หญิงเดินทางออกประเทศได้ โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ชายในครอบครัว

ภาพ CBN News

กรกฎาคม ๒๕๖๒ มีรายงานว่า ประเทศไทยอุดือาระเบียบวางแผนลดความเครื่องครัดของกฎหมายที่บังคับให้ผู้หญิงไม่สามารถออกนอกประเทศได้ หากไม่ได้รับการอนุญาตและการคุ้มครองจากผู้ชายในครอบครัว โดยจะมีการแก้กฎหมายให้ผู้หญิงที่อายุเกิน ๑๘ ปีบริบูรณ์ สามารถเดินทางออกนอกประเทศได้โดยไม่จำเป็นต้องได้รับการอนุญาตจากผู้ชายในครอบครัว จากที่ก่อนหน้านี้กฎหมายระบุว่า ผู้หญิงไม่ว่าจะอายุเท่าใดและผู้ชายที่อายุต่ำกว่า ๒๑ ปี จะต้องได้รับความยินยอมอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรจากสามีขึ้นในครอบครัวที่เป็นผู้ชายเท่านั้น จึงจะสามารถเดินทางออกนอกประเทศได้

แนวโน้มที่ดีในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีในซาอุดิอาระเบียนี้ เป็นผลพวงมาจากการสนับสนุนของสาวราษฎร์โมฮัมเม็ด อัลคุนัน (Rahaf Mohammed M Alqunun) หญิงสาวชาวซาอุดิอาระเบีย หนึ่งการแต่งงานและการใช้ความรุนแรงในครอบครัวจากบ้านเกิดและถูกจับกุมที่ประเทศไทย (ปัจจุบันราษฎร์ได้รับสถานะผู้ลี้ภัยในประเทศไทยและจุดกระแสต่อต้านเรื่องสิทธิสตรีขึ้นในซาอุดิอาระเบียและสังคมโลก)

ภาพ AFP

ทั้งนี้ ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาสิทธิของผู้หญิงในซาอุดิอาระเบีย มีพัฒนาการที่ดีขึ้นจากการเรียกร้องสิทธิของภาคประชาสังคมในวงกว้าง เช่น ปลายปี ๒๕๖๐ ที่ผ่านมา ผู้หญิงซาอุฯ ได้รับการอนุญาตให้ขับรถได้เช่นเดียวกับผู้ชาย ซึ่งการลดความเครื่องครัดของกฎหมายที่เกี่ยวกับการเดินทางออกประเทศของผู้หญิงครั้งนี้จึงถือเป็นพัฒนาการที่ดีในการสร้างความเท่าเทียมระหว่างเพศต่อไป

ที่มา : the momentum, the guardian.

กรุณาส่ง

รัฐสัมพันธ์ ไลน์เอด นิทรรศ

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล
ชุมนาย
อ. หุ่งสง
จ. นครศรีธรรมราช
80110

ชำระค่าบริการเป็นเงินเข้า
ใบอนุญาตเลขที่ ๙/๒๕๕๒
ปณ.ศุนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

อาคารรัฐประศาสนภักดี (อาคารบี) ชั้น ๖-๗ เลขที่ ๑๖๐ หมู่ที่ ๓ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐ จำนวนเงินสิบบาทบันออนไลน์

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

หากต้องการข้อมูล ข้อแนะนำและขอรับมุมมองสิทธิ หรือ ติดต่อ :

สำนักส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๖ และ ๗ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง

เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๑ ๓๙๓๒, ๐ ๒๖๔๑ ๓๙๒๐ โทรสาร ๐ ๒๖๔๓ ๙๕๗๕

ขอความกรุณาติดตามแบบประเมินออนไลน์